

Midnattsropet

Nr 2-1975 - årg. 15 - pris kr 1: 80

Maranata • Du vår Herre kom!

**— Le Monde är min
korrespondent —
Bibeln mitt
förstoringsglas.**

Samtal med nyomvänd
arabisk student på Gamla
Bro om församlingens inre
liv och problemen i vär-
lden.

**Arabmission
i focus**

— Var är Allah?

Frågar sig den unga
muhammedanska
generationen inför krisen
i Mellanöstern

— Situationen i arabvärlden
erbjuder en unik chans
för kristen mission. Pastor
Jack Budd informerar på
sid. 8—9

Från Tunisien till Gamla Bro

1:a maj 1974. Mose t.v. och Abdel proklamerar frihet och försoning i församlingsföreståndaren Arne Imsens trygga famn.

Moussa Mahdhaoui, 23 år, är från Tunisien. Till Gamla Bro kom han via Paris där han i två år studerat data-teknik på stipendium. — Men Gud har ändrat en hel del i mitt program, säger Mose. Idag en av de mest aktiva i den invandrargrupp som det senaste året på många förunderliga vägar kommit till församlingen.

Intervju: Lars Andersson

En tidig vårmorgon förra året stod en tunisisk student på Drottninggatan i Stockholm. Pengarna var slut, hotellrummet uppsagt och någon mat hade det inte blivit på ett par dagar. En av de hundratals invandrare som årligen kommer till Sverige

— och i synnerhet till Stockholm — och vars öden vi trygga svenskar sällan behöver bekymra oss över.

Klockan var omkring 3 den här morgonen och stan alldeles folktom sänar som på en gammal dam på andra sidan trottoa-

ren. Studenten gick fram och frågade, om hon möjligen kände till något härbärge för natten.

Den gamla damen blev varken rädd eller arg utan tog i stället fram papper och penna och skrev: Maranata — Gamla Brogatan.

"Maranata"...? Mose, för så heter han, började genast leta efter adressen och fick hjälp av några skroderande soldater som visade vägen. Men porten slog igen. Även framför Mose. Sträng vakthållning på Gamla Bro!

Men han var trött och såg detta som sin enda chans att få vila ut. Och tredje eller fjärde försöket kom han in. Dock utan den militära eskorten som trallade vidare ut i fågelsången.

— Men det blev inte mycket sova av. Arne Imsen satt vid ett bord och sjöng psalmer till gitarr hela natten och en yngling läste då och då i Bibeln för mig.

— Jag trodde dom var nattvakter som till varje pris måste hålla sig vakna, skratrar Mose. Mitt i allt upplevde jag en öppenhet och värme som jag inte mött tidigare i ert land. Man var heller inte snål på kaffet och smörgåsarna.

Så kom alltså Mose Mahdhaoui, 23 år från Tunisien, till Gamla Bro. Idag en av de mest aktiva i den invandrargrupp, som det senaste året på många förunderliga vägar kommit till församlingen.

"I husförsamlingen upplever vi en fantastisk gemenskap. Ingen lämnas utanför eller glöms bort."

Överraskad

— Efter att ha sovit ut fick jag träffa Naugib, berättar Mose vidare.

Det var första gången i mitt liv den första kristna arab jag träffat, och jag blev verkligen överraskad.

Vi arbetade och samtalade tillsammans i 10 dagar och var med på samtliga möten. Det var alltid noga med att någon av ungdomarna tolkade allt som sades.

En dag när vi målade uppe i vandrарhemmet, böjde jag mig för den Jesus jag lärt känna i Skrifterna. Några dagar senare döpte jag mig.

De här laddade, kraftfulla och varma väckelsemötena var för mig något fullständigt nytt. Jag hade heller aldrig tidigare sett en bibel, än mindre en bibel på arabiska.

Men när man läser den, ser man hur

personligt Jesu budskap är. Alla känner igen sig i hans Ord. Ingen kan gå förbi honom oberörd som en främling. Kristus blir antingen ens högst personliga vän och frälsare eller lika personliga fiende.

Så växte jag in i gemenskapen och efter tid med mycket bön döpte Herren mig i den helige Ande.

Studerade i Paris

Mose Mahdhaoui är en prydlig och intelligent ung man, som enligt planerna skulle bli dataingenjör. På ett stipendium från Tunisiska staten reste han till Frankrike för att studera datateknik. I två år var han inskriven vid ett tekniskt universitet i Paris.

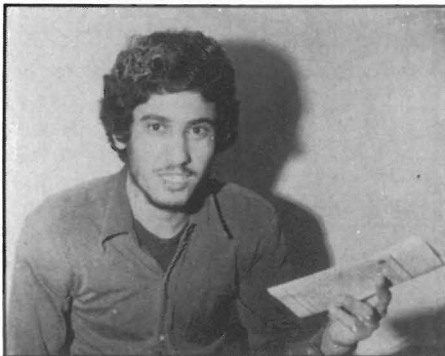
— Men långt ifrån alla från Nordafrika kommer till Europa på stipendium, säger han och berättar om de araber som trängs i de s.k. Bidonvilles, stora områden med plåtskjul, som finns utanför Paris. Det är mycket kallt och fattigt och Bidonvilles har blivit en grogrund för revolutionära stämningar.

Universitetet där jag läste är känt för sina många strejker och upplöpp. Där studerar ungdom från de gamla franska kolonierna runt om i världen, speciellt kommunist-ungdom från Nordafrika. Regeringen som inte betalar något underhåll har flera gånger försökt stänga det. Pengarna kommer i stället från multinationella företag t.ex. IBM, som sedan handplockar blivande medarbetare.

På universitetet hörde jag också talas om de rika möjligheter som erbjöds i Sverige. Både ifråga om avancerad teknisk utbildning, invandrarservice och möjligheter att försörja sig.

Men utan vänner och kontakter kommer man inte långt i ett främmande land. Jag kände ju ingen här och efter några veckor var pengar och kanske även entusiasmen slut. Men jag är övertygad om att det var Gud som ledde mig till Gamla Bro den där natten för 8 månader sedan.

"Le Monde har blivit min korrespondent — Bibeln mitt förstoringsglas där jag får en profetisk bakgrund till problemen i världen."

"Gud är den bästa programmeraren när det gäller min framtid. Han har ju redan ändrat en hel del i mina planer."

Framtiden i Guds hand

— Hur har det gått med dina planer om utbildning och arbete?

— Jag kom ju med en gång in i arbetet här på Gamla Bro. Har målat, spacklat och slipat och deltagit i mötena under helgerna. Programmet har varit fullt, och jag har inte ens varit ut på stan för att träffa de landsmän som eventuellt finns här. Framtiden har jag lagt i Herrens hand.

— Under den tid du varit med här har vi i församlingen varit med om en period av intensivt bibelstudium med tyngdpunkten på urkristet församlingssliv och det profetiska ordet. Har det varit svårt att följa med?

— I den mån jag haft en världsbild, har den under dessa bibelstudier blivit totalt upp och nedvänd. Jag hade satt mitt hopp till det goda hos människan, trodde på hennes möjligheter att lösa allt tekniskt och var optimist.

Och Islam har ingen direkt framtidslära. Den är som en from lunk generation efter generation. Muhammedanerna lever som jag ser det nu i en fruktansvärt falsk trygghet.

Någon som jag uppskattar mycket är husförsamlingen. Där har vi kunnat ta upp problemen och samtalat om det som varit svårt att förstå.

— Vilken husförsamling tillhör du? (Maranataförsamlingen i Stockholm är uppdelad i fyra husförsamlingar som träffas varje fredag.)

— Jag bor i pojkarackerna och är med på den vänstra sidan av korridoren... Vi är omkring femton stycken som samlas. Vi äter, ibland enkelt, ibland "gott", läser Bibeln, samtalar, beder och firar nattvard. En fantastisk gemenskap där ingen lämnas utanför eller glöms bort.

Genom husförsamlingen har jag hela tiden känt mig som hemma i Maranata. Och jag tackar Gud för den gamla damen, som jag förgäves sökt i mötena, som sände

forts. sid. 9

En tro som aldrig dör

Ur ett tal av Arne Imsen

Den levande trons manifestationer är suveräna, liksom tron själv. Den levande tron riktar sig icke mot människor och kräver heller ingenting av människor. Den riktar sig alltid emot Gud och förhållar sig alltid Kristus. Den sätter aldrig människan i centrum, utan alltid Jesus. På samma sätt som tron därför aldrig värderar tingen utifrån deras rent materiella värde, lika lite värderar tron våra insatser efter kvantiteter, våra andliga eller religiösa aktiviteter eller utifrån det som kan registreras med våra fem sinnen.

I Jak. 2:12 står det talas om tro som är död. Det ger anledning att tala om den begynnande tron och den fullkomnade tron. Skökan Rahab blev rättfärdig av gärningar, när hon tog emot sändebuden och sedan på en annan väg släppte ut dem. Den begynnande tron verkade, då hon tog emot dem, den fullkomnade tron, då hon släppte ut dem. Att ta emot och släppa ut är trons kanal. Kanaliseras inte trons livskraft igenom oss och förkroppsligas, kommer tron i stället att förpuppas och förvandlas till en död tro.

"Ja, såsom kroppen utan ande är död, så är ock tron utan gärningar död." Jak. 2:26.

Kropp utan ande är död, och tro utan gärningar är död. Den döda tron är egentligen de dödas tro. De är dock inte vilka döda som helst utan de döda i en bestämd mening. När bibeln talar om en kropp utan ande menas den avfälliga kristendomen.

Den begynnande tron fanns, men tron fullkomnades inte i gärning, och därför ledde den till stagnation och avfall. Det stora problemet med hela kristenheten i vår tid, är att den i många avseenden väl representerar den begynnande tron men inte den fullkomnade.

Det finns tro på s.a.s. olika nivåer. Satan har i alla tider sökt imitera tron för att skapa skrymtare och ljumma kristna. De onda andarna har alltså sin tro. Skrymtarna har sin tro, och de döda har sin tro. Så finns det också en allra heligaste tro (Jud. v. 20). Det är "den tro, som en gång för alla har blivit meddelad åt de heliga" (v. 3). Den har sitt speciella kännetecken. Den söker sig alltid till trons egen urkund, som är Guds ord. Den har sina egna näringsställen och inspirationskällor.

På vad sätt kan man då känna igen den allra heligaste tron? Det finns två trosfundament. Tron kan vara grundad på människors visdom. Det är förnuftsbron. Den gör människor andligt vanskapta med jätte huvuden och förkrympta hjärtan. Förnuftsbron är inte någonting annat än otro.

Tron skall inte vara baserad på människors visdom utan på Guds kraft. Det är inte hjärnans tro utan hjärtats tro. Den är fotad på Guds visdom och skapar balans mellan huvud och hjärta. Den skapar heller inte ett jättelikt hjärta och ett förkrympt huvud. Tron kopplar aldrig bort hjärnan. Det är otro som skapar förvirring och förmodar förståndet. Tron upplyser. Därför säger inte Skriften, att genom förståndet tror vi, utan genom tron förstår vi. Vi blir alltså inte dumma då vi kommer till tro på Gud, utan upplysta, genom en ny kunskap och en ny visdom.

Jordens mest kloka individer är de som trott på Gud. De har visserligen lagts på sträckbänk, blivit sönderbrända, sönderskurna, förföljda och fängslade. Men tänk vilken kraft de representerat! När man utplånat dem ifrån jorden, har deras tro fortplantat sig i nya människor och ständigt förökats genom nya individer. Man tog bort en troende, men fick hundra nya i stället. Det är trons väsen. Den kommer att alltid fortplanta sig i nya individer.

Tron dör aldrig, för det heter nämligen: "Så bliva de då bestående, tron, hoppet, kärleken."

Tron är icke grundad på mänsklig visdom utan på Guds kraft. All mänsklig visdom är egentligen ingenting annat än tomma ord, ord och åter ord. Det är nya ord och förnyade ord, tvivlets ord, protesternas och revolternas ord. Allt är protest, hat och hån. Antingen det är litterärt, kultiverat eller primitivt uttryckt, så finns där i botten en protest emot Gud. Ibland kan det se religiöst och kultiverat ut. I verkligheten gör de inte något annat än berövar korset dess kraft. Ty det som uppenbarar sanningen om oss är inte det som uttalas litterärt eller vackert, utan det som säger den absoluta sanningen om oss som den är. Det är talet om korset.

Korset bär vittnesbörd om vår rätta belägenhet, om vår synd och skam, om vår förnedring, vårt elände, vår fördömdelse och förbannelse. Det säger också sanningen om vår fullständiga frälsning genom Jesus Kristus. Det låter som dårskap, och det är en stötesten. Det är dock inte bara en stötesten och en dårskap; talet om korset är Guds kraft, till frälsning för var och en som tror.

Tron för oss inte till världens universitet. Den för oss inte till författare eller till denna världens vise och mäktiga män. Tron söker inte yttre manifestationer; den söker inte tecken och under och inte mänsklig visdom. Tron söker Jesus, manifesterad i trons välsignade gärning. Trons gärning är försoningslidandet på korset. Tron för oss till korset, där vi får möta honom som hängde mellan himmel och jord för vår skull. Vi möter Gud, som gav sitt liv för att vi skulle få rättfärdighet.

Vad är då kännetecknet på den allra heligaste tron? Allt som berövar korset dess kraft, det är skrymtarnas tro, det är de onda andarnas tro, det är den döda tron. Men allt som för fram korsets väldiga kraft i ljuset, det är den allra heligaste tron. Det är den dyrbara tron, som en gång för alla är överlämnad åt det heliga. Den tron är det värt att kämpa och att leva för, därför att den tron kommer att föra oss genom dödsskuggans dal och in i Guds eviga himmel.

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer med ett 16 -sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jillker, Björn Blåhammar, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 45:—, Halvår 23:—, Kvartal 12:—, Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang" D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET

Box 1236, 161 12 Bromma

Tel. 08/23 52 30

Postgiro: 57 16 20-4

MARANATAFÖRSAMLINGEN

Box 344, 101 24 Stockholm

Tel. 08/23 52 30

Postgiro 44 10 05-6

JOHANNELUND, församlingshem

Missionsvägen 24, Bromma

Postadress: Box 1236

161 12 Bromma

Tel 08/80 38 81

GAMLA BRO, servering, vandrарhem

KLARA TONER, bok- och musikaffär

Gamla Brogatan 27, Stockholm

Postadress: Box 344

101 24 Stockholm

Tel. (växel) 08/23 52 30

Ett ord på vägen ...

Tel. 08/20 92 96

(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Grafiska Gruppen/Egnellska

Stockholm 1975

När Gud fostrar sina barn

Guds fördolda vägar och skickelser kan ingen människa genomskåda, annat än i den mån, det behagar Gud att uppenbara dem; några mänskliga studier eller skarp-sinne förmår ej utgrunda dem. Vår uppgift är ej att i allt förstå Guds vägar, men att böja oss för Hans ledning och skickelser, så långt dessa genom uppriktigt andligt lyssnande bli klara för oss. "Vad jag gör nu förstå I icke, men framdeles skolen I förstå det." Detta Jesusord äger sin tillämpning i många sammanhang. Vi är alla olika. Därför måste Gud använda skilda vägar för vår fostran och skickliggörande för det av Honom bestämda målet. Men för oss alla gäller, att vi skulle vara fruktbärande grenar i Honom, fast förenade med stammen, Jesus Kristus. Allt som hotar att bryta denna förening är synd, det må sedan vara stort eller smått, andligt eller världsligt, moderna mönster och tankeriktningar eller färdneärva föreställningar.

Till belysning av frågan om hur den gudomliga bestämmelsen skär igenom och korsar mänskliga planer kan följande bibliska exempel nämnas: "Konungasonen" Mose får lämna sin konungsliga härlighet, fostras fyrtio år i öknen tillsammans med en hednisk prästdotter, och trots att han har "ett tungt målföre" bli Israels främste folkledare, och en av nyckelpersonerna i den gudomliga uppenbarelsen. *Jeremia* utväljes före sin födelse till att bli Guds väldige skriftprofet i Gamla testamentet. Daniel fostras genom de hårdaste trosprov för att passa in i Guds bestämmelse. *Jona* tycks inte precis vara någon villig och ödmjuk Herrens tjänare, men tuknad och bevarad i "den stora fiskens buk" under tre dagar och tre nätter, går också han åstad att hålla den korta väckelsepredikan som skulle skaka en hel världstad. Den vankelmodige *Petrus* kallas från sina nät till att bli den store människofiska-

ren, sedan han grundligt förödmjukats. *Saulus* förföljer Guds församling ända till blods, men genom mötet med den Uppståndne förvandlas han till Paulus, hedningarnas främste apostel och Nya Testamentets djupsinnigaste teolog. *Judas Iskariot* blev förrädare, och fick sig till slut ett rep om halsen, men tillsammans med *Lots hustru* får han tjäna som varnande exempel genom alla tider på hur förfärligt det är att se sig tillbaka och älska världens ting mer än Gud. *Guds egen Son* får avkläda sig den gudomliga härligheten och dö som en förbrytare, övergiven av alla, "Så lärde Han lydnad", säger Bibeln.

Den gudomliga skolan är verkligen hårdhänt i sin fostran av de utkorade. Men detta gäller inte bara Guds väldige genom alla tider, utan när Johannes ser *den oräkneliga skaran* från alla folk, stammar och tungomål stå lovsjungande inför Guds och Lamets tron, så får han veta, att "dessa äro de som hava kommit ur den stora bedrävelsen". Men de kom dock alla in i den stora härligheten till slut.

Men hur gick det med då många som här gick fram på "Den breda vägen", som Jesus så målande beskriver det. *Den rike kornbonden* utgör ett av de bibliska exemplen på Guds rättvisa men förfärliga dom över dem som var "kloka" i denna världen, men förkastade Guds kallelsetid. De arbetade på att likasom vinna hela världen, men förlorade sin själ, och till slut också allt vad de hade samlat. Och över deras skenbart rika och bekväma liv står till slut den gudomliga beskrivningen fast: "Du dåre". De trodde sig vara visa utan Gud, men sanningen var att de var dårar, som kanske fick en fin begravning. Det var allt — men inte slutet. Däri låg deras dårskap. De hade kalkylerat utan Gud, men drabbades av Guds dom.

ARTUR LINDFORS

Missions- och evangelisationsvecka i Örebro 28 jan—2 feb

URKRISTEN VÄCKELSE OCH FÖRSAMLINGSGEMENSKAP — NU

Hantverksföreningens lokal Engelbrektsg. 6.

ARNE IMSEN, vittnen från Göteborg och Lidköping.

Bibelstudium varje dag kl. 12.00.

Väckelsemöten varje kväll kl. 19.30.

Söndag kl. 11.00, 15.00 och 19.00.

För upplysningar tel. 019/14 52 45.

Barnaskapets ande fick vi då vi blev pånyttfödda, och den verkar som ett abbarop i vårt väsen. Men Gud är inte nöjd med att vi bara blir välsignade, glada och harmoniska. Herren vill att vi skall bli hans tjänare, och då måste han förmedla kraft, så att vi kan tjäna honom. Genom den helige Ande skall Jesus gestalta sig i oss, så att världen blir överbevisad.

Han svarade dem: "Det tillkommer icke eder att få veta tider eller stunder, som Fadern i sin makt har fastställt. Men när den helige Ande kommer över eder, skolen I undfå kraft och bliva mina vittnen både i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien, och sedan intill jordens ända. Apg. 1:7—8

I Markus evangelium ger oss Johannes Döparen ett annat uttryck för samma erfarenhet.

Och han predikade och sade: "Efter mig kommer den som är starkare än jag; jag är icke ens värdig att böja mig ned för att upplösa hans skorem. Jag döper eder med vatten, men han skall döpa eder med helig ande." Mark. 1:7—8

Vi kan se hur detta tog gestalt i de kristnas erfarenhet och det läser vi om i Apg. 2:1—4

När sedan pingstadagen var inne, voro de alla församlade med varandra. Då kom plötsligt från himmelen ett dån, såsom om en våldsam storm hade farit fram; och det uppfyllde hela huset där de sutto. Och tungor såsom av eld visade sig för dem och fördelade sig och satte sig på dem, en på var av dem. Och de blevo alla uppfyllda av helig Ande och begynte tala andra tungomål, efter som Anden ingav dem att tala.

Vi skall läsa ytterligare ett bibelord om denna underbara erfarenhet, därför att Jesus använder ett uttryck om den här upplevelsen som mera talar om graden och makten i den.

På den sista dagen i högtiden, som ock var den förnämsta, stod Jesus där och ropade och sade: "Om någon törstar, så komme han till mig och dricke. Den som tror på mig, av hans innersta skola strömmar av levande vatten flyta fram, såsom skriften säger." Detta sade han om Anden, vilken de som trodde på honom skulle undfå; ty ande var då ännu icke given, eftersom Jesus ännu icke hade blivit förhärligad. Joh. 7:37—39

Det finns någonting i andedopserfarenheten som kanske inte alltid kommer fram. För det första förstår vi ju att pingst dagen förde med sig något alldeles nytt i de mångas erfarenhet. I Gamla Testamentet fanns det enskilda individer, som blev uppfyllda av helige Ande vid speciella tillfällen. Vi kan nämna flera av dem. Saul blev uppfylld av den helige Ande. Till Saul sades det klart och direkt, att då han kom i andehänryckning fick han göra vad tillfället gav vid handen.

Dopet i den

Man kan säga att det finns två epoker i Sauls liv och faktum är att gränsen mellan de två epokerna utmärkes av de här orden: "Och Herrens ande hade vikit ifrån Saul." Den första epoken var i Andens smörjelse. Och så fanns en annan, utan denna smörjelse.

Vi kan läsa om Simson. Gång på gång kom Herrens ande över honom. Det finns andra exempel på individer som i speciella situationer fick utföra vissa uppdrag under Andens inflytande. Om Gideon heter att Herrens ande kom över honom, och då överträffade han sig själv fullständigt, och så kunde han utföra den uppgift Herren hade anförtrott honom: Att vara härförare för den armé som genomförde befrielsekriget.

Hos David möter vi en ny sida av Andens uppenbarelse om icke bara är profetisk, den helige Ande talar poetiskt och lyriskt i psalmer, lovsånger och tillbedjan, och där den helige Ande på ett underbart sätt beskriver olika stämningar. Man blir verkligen hänförd och gripen när man läser dem.

Det ser ut som om David hade gjort erfarenheter, som de flesta andra och som kanske ingen andra av bibelns gestalter hade varit med om.

Löftet om Anden

I Nya Testamentet utlovar Jesus något alldeles speciellt och särskilt för sina lärjungar. I Johannes evangelium framhåller han att detta Andens verk var så betydelsefullt att ingen annan erfarenhet kunde ersätta det.

Jesus säger att han själv går till Fadern, och han talar om att det var till nytta för lärjungarna att han gick bort, ty om icke han gick bort, så skulle denna erfarenhet inte bli deras.

Och nu går jag bort till honom som har sänt mig; och ingen av eder frågar mig vart jag går. Men edra hjärtan är uppfyllda av bedrövelse därför att jag har sagt eder detta. Joh. 16:5—6

Deras hjärtan var fyllda av bedrövelse därför att de inte förstod innebörden i det. Vilken oerhörd triumf låg det inte i detta att Jesus skulle gå till Fadern! Det var ingen före Jesus som hade gått dit.

Vi kan läsa i Skrifterna om alla de heliga, rakt igenom den helige historien. Det heter om dem att de gick bort, eller de gick ned i dödsriket. Men det heter om Jesus: Han för upp. Då Jesus gick till Fadern så innebar det en väldig triumf, ty då återvände Jesus som segervinnare över synden och döden

och dödsriket. Han hade tagit nycklarna till döden och dödsriket ur satans händer, och han för upp intog sin plats på Faderns högra sida.

Här låg själva hemligheten. Om Jesus blev mottagen i himmelen, då skulle den helige Ande komma och förkunna för lärjungarna vad som ägde rum i himmelen och göra klart för lärjungarna att de hade delaktighet i denna triumf; dvs, de hade i realiteten intagit samma position i Anden som Jesus Kristus i himmelen.

Vi skall lägga märke till att Jesus gick hem. Icke på en visit, utan han gick *hem* för att inta platsen på Faderns högra sida i härligheten. Då Jesus hade kommit hem skulle Anden komma. Icke på besök en och annan gång hos en och annan person, utan den helige Ande skulle på ett helt nytt sätt ta sin bostad i församlingen, i varje kristens liv. Varje kristen skulle bli ett tempel för den helige ande.

Ett dop i den helige Ande är att vi lyfts upp från bedrövelse och sorg till glädje och triumf. Ett dop i den helige Ande det är att vi får klart för oss att Jesus visserligen är i himmelen, men att den helige Ande bor i vårt hjärta och att det verk som Jesus har utfört på korset, i dödsriket och som han nu utför i himmelen, det undervisar oss den helige Ande kontinuerligt om, så att vi hela tiden vet vad Jesus gjort och gör. Det heter ju klart och tydligt att Herren vill att vi skall ha ett öppet öra så vi kan höra vad Anden har att förmedla till församlingarna.

Jesus Kristus i oss

Vi vet vad Jesus har gjort genom Anden, vi vet vad Jesus gör Anden, vi vet vad vi skall bli genom Anden, vi vet vad vi skall bli genom den helige Ande. Allt detta undervisar oss den helige Ande om. Vi lever alltså i en oändlighet av sällhet och härlighet. Detta är realiteter.

Men nu säger Jesus så här till sina lärjungar:

Och nu går jag bort till honom som har sänt mig; och ingen av eder frågar mig vart jag går. Men edra hjärtan äro uppfyllda av bedrövelse, därför att jag har sagt eder detta. Dock säger jag eder sanningen: Det är nyttigt för eder att jag går bort, ty om jag icke ginge bort, så komme icke Hjälparen till eder; men då jag nu går bort, skall jag sända honom till eder. Joh. 16:5—7

Det är inte bara det, att vi skall lyftas upp ur bedrövelse, ur sorg eller vemod och bli

Helige Ande

Predikan av Arne Imsen

uppfyllda med glädje. När Jesus säger att det är till nytta för oss att han går bort, så handlar det om något mera. Genom den helige Ande skulle Jesus gestaltas i lärjungarnas liv på ett sådant sätt att världen blev överbevisad.

När Jesus gick här nere då var han begränsad! Han var underkastad mänsklig begränsning, och då han gick här nere var han ensam. Han dog ensam och fullbordade hela försoningsverket ensam. Det var ingen som kunde följa honom upp till korset och ingen kunde följa honom in i dödsriket. Ingen kunde heller gå före honom hem till Fadern, utan han var ensam.

När vi upplever våra lidanden, så har vi alltid någon som tröstar oss, någon som ber för oss. Men faktum är att Jesus han var ensam, därför att de djup som han brottades med kunde ingen tränga sig ned till. Där hjälpte inga goda ord, där hjälpte inga blommor, där hjälpte ingen uppmuntran, därför att det fanns en djupdimension som ingen begrep. Han var alldeles ensam. Han gick ensam upp till korset och han gick också ensam hem till Fadern.

Men de djup Jesus representerar av visdom och kunskap, av härlighet och av smärta och lidande, de djupen vill ha göra oss delaktiga av. Jesus Kristus vill fortplanta sig i oss, så att vi inte bara går omkring som lyckliga individer, men Jesus vill leva i oss och verka i oss och genom oss så att han kan kännas igen i oss.

Jesu liv i oss är förutsättningen för att världen skall överbevisas.

Visdom tala vi dock bland dem som äro fullmogna, men en visdom som icke tillhör denna tidsålder eller denna tidsålders mäktige, vilkas makt bliver till intet. Nej, vi tala Guds hemliga visdom, den fördolda, om vilken Gud, redan före tidsåldrarnas begynnelse, har bestämt att den skall bliva oss till härlighet, och som ingen av denna tidsålders mäktige har känt; ty om de hade känt den, så hade de icke korsfäst härlighetens Herre.

Vi tala — såsom det heter i skriften — vad intet öga har sett och intet öra har hört, och vad ingen människas hjärta har kunnat tänka, vad Gud har berett åt dem som älska honom. Ty för oss har Gud uppenbarat det genom sin Ande. Anden uttrannaskar ju allt, ja ock Guds djuphet. 1 Kor. 2:6—10

Vi äger någonting som världen aldrig kan få. Men vi äger detta för att Gud igenom det han givit oss skall kunna uppenbara sig för världen. Det handlar om öga, öra och människans hjärta. Gud måste nå människans

hjärta. Men hur skall han kunna nå hennes hjärta? Först genom att nå hennes öga och hennes öra.

Skall ej diskuteras

Man kan inte räkna med att människor i världen skall ha något speciellt intresse av att studera bibeln. Det är inte heller så särskilt meningsfullt att ta upp någon diskussion om bibeln med människor. Men det finns argument som aldrig kan bortförklaras. Det är då bibeln vandrar omkring på två ben i människor som inte bara har en teoretisk beaktelse, men som i verkligheten är Jesus.

Vi har någonting som världen inte har, men som världen kan se genom våra gärningar. Eller som de kan höra genom vår beaktelse. Eller som de kan förnimma genom vår tro.

Ty vi måste alla, sådana vi äro, träda fram inför Kristi domstol, för att var och en skall få igen sitt jordelivs gärningar, alltefter som han har handlat, vare sig han har gjort gott eller ont. Då vi alltså veta vad det är frukta Herren, söka vi att "vinna människor", men för Gud är det uppenbart huruvida vi äro; och jag hoppas att det också är uppenbart för edra samveten.

Vi vilja nu ingalunda åter anbefalla oss själva hos eder, men vi vilja giva eder en anledning att berömma eder i fråga om oss, så att I haven något att svara dem som berömma sig av utvärtes ting och icke av vad som är i hjärtat. Ty om vi hava varit "ifrån våra sinnen", så har det varit i Guds tjänst; om vi åter äro vid lugn besinning, så är det eder till godo. 1 Kor. 2:10—13

När vi dels kan avslöja vad som bor i en människa genom den helige Ande och dels uppenbara för denna avslöjade människa vad som finns i Gud har vi ett väldigt övertag. Vi kan genom den helige Ande som bor i vårt väsen genom den profetiska anden, genom ögat, genom örat, genom hjärtat, kan vi förnimma, vi kan höra, vi kan se. Genom de här portarna fortplantar vi också budskapet. Vi förnimmar vad som är i människor, vi förnimmar vad som finns av synd, orenhet av förtvivlan, av ångest, av rop och plåga. Alltsammans detta vet den helige Ande om, och när vi kommer så kommer vi inte med ett ytligt resonemang om religiösa ting, vi känner i vår ande vad det handlar om. Tänk att för den gråtande få tala om all trösts Gud, tänk att för den bedrövade syndaren kunna tala om nådens härlighet, tänk att för den hårde syndaren tala om sanningens och helighetens Gud.

För varje behov som överhuvudtaget finns representerat på jorden finns ett gudomligt botemedel. Det gäller bara för oss att komma i kontakt med det. Vi tror att det här ligger så väldigt mystiskt till, och omger det kanske med dimmor och det blir någonting underligt över det hela. Men det verkligt förunderliga är att när den helige Ande kommer, så är allt så otroligt enkelt, rakt och klart. Det har ingenting med spådom, besvärjelse, magi eller mysticism att göra. Det är ungefär som om två människor möts och samtalar om saker som de är väl förtrogna med. De kanske inte alls känner varandra, det är bara det att den ena äger Guds Ande på ett sådant sätt att denne ena omedelbart känner vad den andra representerar, och så kommer han med ett befriande budskap just i det ögonblicket för det tillfället, därför att han har den helige Ande i sitt väsen och den utgrundar djupheterna och hemligheterna.

Man kan möta vilt främmande människor i en tågkupé eller på en gata; man kan möta dem i andra länder och man hinner knappt hälsa på dem så undrar man: Var har jag sett dig någonstans... Man har en känsla av att ha känt dem i många år. Då visar det sig att den här människan som man tillfälligt möter känner man bättre än dem man dagligen vistas tillsammans med och har umgåtts med i 20 år.

Det finns människor som man umgås dagligen med och aldrig lär känna. De har alldeles för många hemliga sektorer i sitt väsen och är bepansrade så att man aldrig lär känna dem riktigt, annat än efter köttet.

Men människor som har en erfarenhet av den helige Ande är det något märkligt med. Det är inte utseende kläder eller språk, det är inte yrke, inte familj och ändå så är det släkt. Då visar det sig att vi genom den helige Ande är helsyskon. Vad beror det på? Det är den inneboende anden som förenar. Den här erfarenheten kan man göra precis var som helst på jorden.

Kraftmeddelelse till tjänst

Då Guds verk får börja i en människas liv så att hon blir, överfylld av den helige Ande, då blir hon något utöver ett barn; hon blir en tjänare eller tjänarinna. Därför att dopet i den helige Ande är kraftmeddelelse till tjänst!

Det är förunderligt vilket rikt register som Anden spelar över, och det är förunderligt att se hur den helige Ande verkar. Man

forts. sid. 10

Var är Allah?

Jack Budd tolkades av Karin Åhlen.

Text: Lars Andersson

Mellerstaösternkrisen har skapat tvivel särskilt hos dagens unga muhammedaner sade pastor Jack Budd från Red Sea Mission Team vid ett informationsmöte i Brosalen i Stockholm.

— Oljemiljonerna och utbytet med väst har också bidragit till den sekularisering som är fullt märkbar i samhället. Situationen i arabvärlden är en utmaning till de kristna som i historien gått förbi detta väldiga land.

— Vi har en blyxtchans som vi måste utnyttja.

Få kristna missionärer har under historien funnit vägen till Mellersta Östern och de som idag är verksamma i detta profetiskt och militärt så laddade hörn av världen är lätt räknade. En av dem som i några decennier arbetat bland muhammedanerna, Jack Budd från Red Sea Mission Team besökte för en tid sedan Maranatavännerna i Brosalen för att informera om situationen just nu. I ett samtal med Midnattsropet sade pastor Budd bl. a.:

— Materialism och ateism har den senaste tiden underminerat Islams dominerande inflytande över folket. Man kan inte tala om ett öppet avfall men trenden är tydlig.

— Hur påverkar det intensiva skeendet och de ständiga krigen folket?

— Konflikten med Israel som ju mänskligt sett är olöslig har skapat tvivel i synnerhet hos de unga och man frågar var finns Muhammeds Gud?

— Har ni märkt någon förändring sedan oljemiljarderna börjat flyta in i arabvärlden?

— Rikedomarna är starkt koncentrerade. Men tack vare det ökade handels- och kulturutbytet med västvärlden har många ungdomar fått tillfälle att studera i USA och Europa. Ofta kommer de hem sekulariserade och desillusionerade. Sällan möter de någon levande kristendom i väst.

— Vad innebär det för er som missionär?

— Situationen i arabvärlden är en utmaning till de kristna. Aldrig tidigare har omständigheterna varit så goda för en evangelisk insats. Vi har en blyxtchans som måste utnyttjas innan det är för sent.

Den intressanta kvällen i Brosalen inleddes med vittnesbörd av "våra" araber och Jack Budd, som i trettio år arbetat för detta folks frälsning, blev både överraskad och gripen inför Guds dråpliga gärningar.

Men Mose, Abdel Kader, Guni och Martin lyssnade också spänt när broder Budd berättade hur Muhammed egentligen var

I Brosalen mötte arabmissionären en hel skara från de muhammedanska länderna.

en allvarlig sökare som lika gärna kunnat ha blivit kristen. Och en stor sådan.

Men vid tiden för hans födelse var den kristna kyrkan splittrad och andefattig sade Budd. Han gjorde talrika resor till nordafrika och om det funnits några rester av den urkristna, innerligare församlingen så undgick de i alla fall Muhammed. Andra krafter fick istället makt över den unge mystikern vilket resulterade i att generationer och miljoner skördats för mörkrets boningar. Det förrädiska med muhammedanismen är att den går så parallellt med judendomen.

I Koranen står det hundra gånger att bibeln är Guds Ord. Och araben kallar judarna för Bokens folk. Men Muhammed var den hjälpare som skulle komma efter Jesus — Guds profet men icke son.

— I denna tro lever idag en sjundedel av jordens befolkning. Och om Muhammeds historiska framgångar till stor del beror på att de kristna sovit så är våra skyldigheter att leda detta folk rätt idag så mycket större.

— Avsikten med denna resa till Sverige är att finna ungdomar som är redo att gå in i uppgiften att sprida evangelium i Mellanöstern.

— Jag tänker då speciellt på Saudi Arabien. Detta väldiga land där Islam har sin vagga.

— Vänner låt oss be till Gud att han öppnar Saudi Arabien.

— Bangladesh är också ett fält vi har en benägenhet att glömma. Närmare 85 % av befolkningen är muhammedaner sade pastor Budd till sist.

Men mötet fortsatte uppe i serveringen på Gamla Bro där de arabiska bröderna stod i kö för att fråga. Erfaret och bibeltroget vederlade Budd den islamiska villfarelsen och framställde Kristus på arabiska språket som den uppståndne segraren. Och vid ett annat bord satt kvällens tolk dr Karin Åhlen, på väg till Bangladesh för en insats som läkare, i livligt samtal med Martin och Guni våra vänner som kommer från detta krisdrabbade land öster om Indien. □

Hur reagerar en muhammedan inför budskapet om frälsning?

Från . . . forts. fr. sid. 3

mig hit. Tänk om man hamnat i någon av de stora tyska kyrkorna, som finns här.

— Har du skrivit hem till din familj och berättat om vad som hänt?

— Ja — idag . . . Måste ta det mycket försiktigt. För min far som är en sträng religiös muhammedan, måste det framstå som en katastrof, att jag "konverterat".

— Socialt eller religiöst?

— Bådadera. Dels är jag förlorad för Allah, dels tror de att jag övergått helt till den europeiska livsstilen. Och kristendom är för mina föräldrar det samma som katolska kyrkan i Tunisien.

Däremot är det ingen som säger något, när ungdomen inte går till moskén. Min far har t.ex. aldrig uppmanat mig att be eller gå till moskén. Jag tror det är mest rädda för den västerländska civilisationen. Men jag har bett att Gud skall tala till hans hjärta . . .

Läser le Monde

Under vårt samtal som förs på fransk/engelska och en mycket knagglig svensk/engelska kommer en broder och överlämnar Le Monde, en av Frankrikes största och mest ansedda dagstidningar, till Mose.

— Du sitter ofta och läser en färsk Le Monde?

— Ja, jag vill följa med. Jag kan säga, att Le Monde har blivit min korrespondent och bibeln mitt förstöringsglas, som jag riktar särskilt över nyheterna från Mellanöstern. Bibeln är ju så oerhört aktuell . . .!

— Upplever du ingen konflikt som arab att ta ställning mellan Israel och Arabvärlden?

— Jag har fått en profetisk bakgrund till hela problemet. Men vi måste komma ihåg att Tunisien är det mest israelvänliga arablandet. President Bourguiba har godkänt FN-fördraget från 1948, vilket mycket fördelaktigt behandlar Israels rätt till palestinskt territorium.

. . . . Och i Jes 19:25 står det att Herren även skall ta hand om oss.

Däremot tror jag att missionärerna, som ju representerar en "västerländsk" religion måste vara väldigt försiktiga i andra arabländer. Det muhammedanska folket har oftast ingen annan bild av världen än de uråldriga traditionerna.

— Har du någon gång sett Mellanösternskrisen som ett "tecken" på den sista tiden?

"Någon måste gå . . ."

— Nej. Aldrig tidigare. Jag har sett det som hänt som en lokal företeelse men med vissa paralleller med Vietnam.

— Tror du att Jesus kommer snart?

— Förstår "peu à peu" vad bibeln säger skall förebåda hans tillkommelse. Ett exempel är att Israel skall komma att lämnas ensamt i striden. Det kan faktiskt ske nu när de allierade araberna har oljevapnet. De kan ju t.o.m. tvinga Israels trognaste bundsförvant, USA, att dra sig tillbaka.

— Hur ser du på din egen framtid i detta ödesmättade sammanhang.

— Än vet jag så litet. Måste sätta mig in i evangelium. Den helige Ande måste få mer material. . . . Men hur många vet att Jesus kommer? Evangelium måste predikas . . . någon måste gå.

— Så tror jag att Gud är den bästa programmeraren säger Mose på dataspråk! Han har ju redan ändrat en hel del i mina planer. Men jag hoppas på en väg tillbaka till mitt folk.

— Hur reagerar en muhammedan inför budskapet om frälsning. Existerar begreppet synd?

— Islam som betyder ungefär, överlämnad åt gud, har ingen lära om synd. Det är som vi sa en mycket "trygg" religion.

— Barnen är (eller har?) en ängel till en viss medveten ålder. Sedan leder och beskyddar Allah varje muhammedan. Men man måste följa ett strikt mönster med bön fem gånger om dagen och innan man ber måste man tvätta fötter och mun. Vissa månader är fasta utlyst, följer man detta yttre mönster är man en god människa.

— Hur tror du det går att praktisera Apg 2 om allting gemensamt i arabvärlden?

— Det är ju en konsekvens av evangelium. En kärlekshandling. Och eftersom araberna är väldigt tillgivna av sig tror jag att en sådan handling kan bli till hjälp att övervinna misstänksamheten. Lantbefolkningen har i generationer levt (och överlevt) i en form av egendoms gemenskap likt den i vi läser om i Apg 2.

DOPET I DEN HELIGE ANDE

kan känna igen den helige Ande på tronen. Man kan känna igen det på uppenbarelseformen, ty den helige Ande är aldrig brutal, aldrig våldsam, aldrig tvingande. Den helige Ande förvandlar aldrig människan till ett opersonligt medium eller en automatisk talmaskin. Den helige Ande är en person som hela tiden visar det största möjliga hänsyn till varje kristen och tvingar sig aldrig på oss. Så fort vi märker att det är något tvingande krampaktigt eller något sådant över det, då är det uppblandat med något mänskligt, och kanske gärna det vill bli så.

Men när den helige Ande kommer in i vårt väsen, så kommer den inte stormfullt och då blir det inte någon våldsam stört-skur, även om också det kan vara nödvändigt. Störtskurar behövs för öknen, men då den helige Ande kommer på det sätt som Gud vill att den ska verka i församlingen, så faller den som dagg över församlingen. Eller också kommer den som en fridens duva.

Vi tycker mera om det våldsamma, det ligger i vår mänskliga natur, mera än i den gudomliga, därför att vi vill helst se att människor ska hoppa som en jojo mellan golv och tak eller dansa. Dessa yttringar får visst vara med, men de är inte de mest gudomliga även om det kanske ofta går före erfarenheten av den helige Ande som en fridens duva.

Det finns en utomordentlig bild av det här redan i Gamla Testamentet, då Noa gjorde sitt experiment efter det att arken hade stannat på Ararats berg. Då skickade han ut först en korp. Den återvände aldrig, därför att den kunde landa på alla de kadaver som flöt i vattenmassorna. Det var föda åt den orene korpen. Men duvan kunde inte hitta någon näring eller någon viloplats under sådana betingelser, utan hon flög och kom tillbaka med ett friskt olivlöv. Noa räckte ut handen och tog in duvan.

Där har du bilden på vår situation. Den helige Ande tvingar sig icke på oss, utan vi får räcka ut vår troshand och säga till den helige Ande: Välkommen i vår gemenskap. Välkommen med din hälsning, med din frid, med din glädje och härlighet, med din välsignade ljushet.

Barnaskapets ande fick vi i nya födelsen, och den verkar som ett abbarop i vårt väsen. Men Gud är inte nöjd med att vi bara sitter som mottagare utav välsignelser eller kommer i ett tillstånd av frid och glädje. Herren vill ha oss i tjänst, och då måste han förmedla till oss kraft, så att vi kan tjäna honom.

På samma sätt som pånyttfödelsens upplevelse är en punktuell erfarenhet som man vanligtvis kan härleda till en viss tidpunkt, så är det också med dopet i den helige Ande. Det är ingenting som sker under en lång period. På samma sätt som pånyttfödelsen förde med sig något alldeles nytt och förvandlade en människas liv, så för också andedopet till den kristne något nytt, som inte till *arten* är skilt ifrån den första erfarenheten, men som till *graden* skiljer sig ifrån den. Det är liksom en påfyllning. Under pånyttfödelsen då fylldes vi, men i andedopserfarenheten får vi ett överflödande mått. Ett Kristusöverflöd.

I denna erfarenhet ligger en kraft. Det är ett oerhört register som den helige Ande har då den får det här välsignade våldet.

Vi kan läsa om det i 1 Kor. 12:11: *Men allt detta verkar densamme ene Anden, i det han alltefter sin vilja, tilldelar åt var och en någon särskild gåva.*

Vi har nyss sagt att i Gamla Testamentet var det vissa personer som vissa tider och för vissa tillfällen utrustades med Ande, och vi räknade upp några namn. Men Andens fullhet finns förkroppsligad i Jesus. Ty det heter om honom att han blev smord med den helige Ande... Då vi blir Guds barn blir vi Guds söner i en underbar mening och vi får barnaskap. Vi får Jesu liv inplanterat i oss. Jesus blev vid sitt inträde i världen avlad av den helige Ande. Men då han trädde in i sitt andliga ämbete, då kom den helige ande över honom.

Smörjelse till tjänst

Vi skall göra klart för oss att vi är födda, icke av någon mans vilja, icke av kött och blod, vi är födda av Gud genom den helige Ande. På det sättet har vi ett underbart släktskap med Jesus Kristus. Men vi måste också göra Jesu erfarenheter. Vi kan icke komma in i tjänst om vi icke blir smord för den. Vi måste smörjas för tjänst genom den helige Ande.

Det räcker inte med att vi lever, vi skall tjäna. Men vi skall tjäna i gudomlig makt och myndighet, så att vi kan genom under och tecken, övernaturliga ting uppenbara den levande Gudens väldiga kraft.

Jag tror inte att människor kan komma till korset förrän de har mottagit någonting utav den undergörande kraften genom tjänare som kan förmedla den. Under alla förhållanden är det helt uppenbart att Gud använder tecken och under för att uppenbara den. Om det sen verkar till förhärskelse eller frigörelse, är en sak som inte vi kan spekulera i. Det beror på människan själv hur hon vill ta emot det Gud gör och vad hon vill göra med det.

Jesus blev smord med den helige Ande och sedan återvände han till synagogan i Nasaret.

I alla sammanhang så har vi sett annonser om: 'Frihet åt de förtryckta'. Men jag har blivit vettskrämd när jag har sett att den frihet Jesus talar om, den åtar sig LO att

förmedla. Och Konsum. Och fackföreningen. Och socialdemokratien och andra politiska och ideella organisationer. Jag blir verkligen skrämd då jag ser att vårt skolväsende åtar sig att förmedla den friheten. Det är inte lätt för trälarne att göra andra trälar fria. Det är icke lätt för materialismens trälar att göra kommunismens trälar fria. Det är inte lätt för andra syndens trälar att göra fascismens eller kapitalismens eller hedendomens trälar fria. Det går inte. Därför att då frigör man kanske en boja, men fjättrar samtidigt med tio andra.

Men då Jesus kommer med sin frihet, då löser han inte upp bara vissa yttre problem som vi sitter fast i; han går till den djupaste orsaken. Jag tänkte: Varför läste inte Jesus det här tidigare? Samma budskap hade ju stått där i århundraden. Han hade ju gått ut och in i synagogan och haft möjligheter att peka på det här ordet tidigare. Om han än hade gjort det, så hade aldrig det uppmärksamats. Den här gången när Jesus kom tillbaka, då var han smord av den helige Ande, och då blev det registrerat.

Då blev det registrerat, icke bara på jorden, utan även i höjden. Det är detta som är så väsentligt. Vi kan äga hela bibeln, ändock stå utanför den. Vi kan ha alla teorierna om Jesus och kristendom och ändå vara långt borta från livet i honom. Vi kan ha alla uppfattningar om under och tecken och vara helt främmande för kraften. Vi kan sitta och läsa om detta och kanske också stundtals uppbyggas, därför att vi liksom i vårt inre har en förväntan som riktar sig uppåt och vi räknar med att Jesus skall göra något.

I Lukas 4: 16 läser vi:

Så kom han till Nasaret, där han var uppfödd. Och på sabbatsdagen gick han, såsom hans sed var, in i synagogan; och där stod han upp till att föreläsa.

Det var fruktansvärda slutsatser som Jesus drog och den erfarenhet han gjorde i Nasaret den här dagen. Det heter i vers 17—19:

Då räckte man åt honom profeten Esaias bok; och när han öppnade boken, fick han se det ställe där det stod skrivet:

"Herrens Ande är över mig, ty han har smort mig. Han har sänd mig till att förkunna glädjens budskap för de fatiga, till att predika frihet för de fångna och syn för de blinda, ja, till att giva de förtryckta frihet och till att predika ett nådens år från Herren."

Tänk om Herrens vittnen trädde fram i predikstolar, i synagogor och tempel och profana lokaler och sade: "Herrens ande är över mig..." och vågade tala med myndighet.

Jesus sade något som strängt taget upprepades på pingstdagen. Vers 20—21:

Sedan lade han ihop boken och gav den tillbaka åt tjänaren och satte sig ned. Och

forts. sid. 12

Stora nyheter

Maranata budskap på

KASSETT

Församlingssång — bibelstudier — väckelsemöten —
inspelat på MRM/KASSETT

BIBELSTUDIUM AV ARNE IMSEN.

Januari:

VÄCKELSE — ännu en gång

December:

DEN HELIGE ANDE I URTID OCH NUTID

November:

HUR ARBETAR DEN ONDA ANDEVÄRL-
DEN?

Skakande skissering av den onda andevärldens operationer i konkreta företeelser i kristenheten. En väckelsesignal till alla kristna.

Oktober:

TRE EPOKER I DEN URKRISTNA FÖRSAMLINGEN

Förapostolisk — apostolisk och efterapostolisk tid i Efesusförsamlingen med analogi i nutid.

September:

JAG SKALL GÖRA ER TILL MÄNNISKOFISKARE.

Efterföljelsens konsekvenser för lärjungen Petrus — och för dig och mig.

Augusti:

ÄR DÅ KRISTUS DELAD?

Individualism eller kompletteringsgemenskap i församlingen?

Juli:

ALLTING GEMENSAMT.

Urkristen socialism — församlingens möjlighet att förverkliga det nytestamentliga församlingsidealet.

Prenumerera på
MÅNADENS KASSETT

bibelstudier för
enskilda och församlingar

Äntligen kan vi erbjuda ARNE IMSENS
bibelstudium på kassett i större skala.

Månadsbanden kostar 15:- st
plus postförskottsavgiften.

Som kassettprenumerant får du
även köpa andra bibelstudie-
kassetter för 15:- st.

KRYSSA FÖR NEDAN TILL
VÄNSTER, SÅ FÅR DU HEM
ETT LADDAT BIBELSTUDIUM
EN GÅNG I MÅNADEN.

Banden kostar 18:- inkl. moms

Kassettprenumeranter betalar bara 15:- st.

Sänd mig mot postförskott följande kassettband:

vill bli
tprenumerant.
meration
tills uppsägning

Namn:

Bostad:

Postnr:

Postadr:

Ring eller skriv nu!

Orderadress:
MRM/Kassett
Box 344
101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30

I hemlighet

□ Billy Graham har helt oväntat och i största hemlighet varit på en blixervisit i Stockholm. Det inträffade strax före nobelfestligheterna och anledningen var att han ville sammanträffa med Alexander Solzjenitsyn, som inbjudit honom och gärna ville ha med honom på nobelmiddagen.

Går samman

□ På grund av den strukturella förvandling av vårt samhälle som drabbat även frikyrkor, har Filadelfia på Alnö fattat beslut att gå upp i Filadelfia i Sundsvall, läser vi. Beslutet var enigt.

Tivelaktig bibelöversättning

□ Skall vi få en ny bibelöversättning som bygger på liberalteologi, frågar docent Seth Erlandsson i en artikel i Dagen. Han pekar på några exempel, som han menar helt felöversatta. Kräver inte översättningsarbetet att översättarna låter bibeln vara vad den är, att de är på samma våglängd som bibeln, är födda på nytt? frågar han. Den som utgår ifrån att bibeln är någonting annat än vad den i själva verket är, kan ju aldrig förstå bibeln och kommer därför att göra många felöversättningar.

Bristen på präster hävs

□ Prästbristen inom Svenska kyrkan har börjat hävas. Trenden har vänt och inom några år behovet av präster vara täckt.

Maranatha Village

□ En hel liten by Maranatha Village, med kläder, musik, keramik, läderarbeten, böcker och blommor, upptäckte Ylva Eggehorn i Los Angeles under sin resa i Amerika. Det var bara två folkslag i Amerika hon verkligen såg vara kreativa: indianerna och Jesusfolket.

Unik konferens

□ Det här blev ingen repetition av gamla motsättningar. Vi har flyttat fram våra positioner och närmat oss varandra. Så sade ärkebiskopen Olof Sundby apropå den unika dopkonferensen på Graninge stiftsgård, då företrädare för tretton olika kyrkor och samfund, från Svenska och katolska kyrkan till pingströrelsen, samlats på initiativ av Svenska ekumeniska nämnden.

Teologen Bengt Hägglund från Lund upptäckte att baptismen kommit närmare den lutherska synen. Professorn Gustaf Wingren å sin sida såg gärna också att man får både dopfunt och dopgrav i Svenska kyrkan.

forts. fr. sid. 10

DOPET I DEN HELIGE ANDE

Gud vill att det lästa ordet skall bli det uppfyllda ordet. Tänk om de hade förstått att alltsammans var förankrat i den som nu läste! Den erfarenhet som han hade mottagit kunde han fortplanta och förmedla till hela denna synagoga, och en underbar väckelse kunde ha brutit igenom; Nasaret. Synagogsföreståndaren hade börjat prisa Gud för en härlig förlossning, tackat Jesus för vederkvickelsens tidevarv...

Men då säger Jesus någonting.

Då sade han till dem: "Helt visst skolen I nu vända mot mig det ordet: 'Läkare bota dig själv' och säga: 'Sådana stora ting som vi hava hört vara gjorda i Kapernaum, sådana må du göra också här i din fädernesstad.' Och han tillade: 'Sannerligen säger jag eder: Ingen profet bliver i sitt fädernesland väl mottagen. Men jag säger eder, såsom sant är: I Israel funnos många änkor på Elias tid — då himmelen var tillsluten i tre år och sex månader, och stor hungersnöd kom över hela landet — och jämväl blev Elias icke sänd till någon av dessa, utan

allenast till en änka i Sarepta i Sidons land. Och många spetälska funnos i Israel på profeten Elisas tid; och likväl blev ingen av dessa gjord ren, utan allenast Naiman från Syrien.'" Luk. 4:23—27

Man kan fråga sig: Vad menar Jesus? Vart blev profeten sänd? Han blev icke sänd till Israels hjälpsökande och behövande, han blev sänd till hedningarna utanför Israel.

Vi kan säga: Men Jesus, det är så enorma behov. Det är såna behov så man tycker att det är något alldeles fruktansvärt. Det är behov i alla kyrkor, bland Guds folk. Då frågar man sig: Varför blir de inte mättade, varför blir de inte fyllda och tillgodosedda?

Här har du förklaringen: Icke ens i Israel har jag funnit en sådan tro, förklarade Jesus. Var fann han tro någonstans? Han sökte tro bland sitt folk men fann det icke. Det fanns några som hade tro, och de tillhörde inte hans folk.

Det finns också bland oss sådana enorma behov. Varför blir de inte tillgodosedda? På grund av otro. Vi förknippar hjälpen och Guds ingripande med så många föreställningar, och vi går så många omvägar istället för att gå rakt till källan.

Vad bestod otroen i? Lyssna här: De var inte omedvetna om behoven. Det fanns många sjuka, många plågade, men han blev icke sänd till någon av dem. De var oförmögna att kunna ta emot den gudomliga hjälpen genom sin otro.

Så i ett enda ögonblick så ser du den ofördärvade tron uppenbarad i ett samman-

hang man minst av allt räknar med. Vad upptäcker man då till sin stora förundran? Under och tecken. Tecken hos en hednisk änka. Tecken hos en hednisk officer. Båda lär oss något. Det är trons enfald som handlar utan protester. Och om den reser sig upp till protest så böjer den sig trots allt i undergivenhet och tar steget.

Tror du att Gud vill göra under bland sitt folk? Tror du att han längtar efter det? På pingstdagen har du samma sak.

Då trädde Petrus fram, jämte de elva och hov upp sin röst och talade till dem: "I judiske män och I alla Jerusalems invånare, detta mån I veta och lyssnen nu till mina ord: Det är icke så som I menen, att dessa äro druckna, det är ju blott tredje timmen på dagen. Nej, här uppfylles det som är sagt genom profeten Joel, Apg. 2:14—16

Om icke det skrivna ordet blir det upplevda ordet, så är vi på avstånd och utanför. Åskådare och teoretiker kommer aldrig att kunna bli använda av Gud. Det lästa ordet, det skrivna ordet måste bli det upplevda ordet.

Jesus hade aldrig någon gång sagt på vilket sätt den helige Ande skulle uppenbara sig. Han sade aldrig att då den helige Ande kommer över eder, så skall ni tala i tungor. Då den helige Ande kommer över eder så skall ni känna ett våldsamt tryck i lokalen där ni är samlade, och ni skall höra ett fruktansvärt dån och då den helige Ande kommer över eder skall ni springa ut på gatan

forts. sid. 14

Besök på kristna skolan i Örebro

"Jag är så glad att Jesus frälste mig." Sången ljuder genom källarlokalerna från ett tjugotal barnhalsar. Det är barnen på den kristna skolan i Örebro som inte kan låta bli att ha lite möte mellan räknetalen.

För en tid sedan var vi där, fyra från maranatafamiljen i Örebro. Huvudläraren, *Inga Hagstrand*, som varit uppe hos oss på Nygatan ett antal gånger, inbjöd oss att komma och ha morgonsamling för barnen. Deras tillflyktsort — ett par källarlokal, och var passar dom om inte här . . .

Här finns och "utbildas" skulle jag vilja säga människofiskare för morgondagen, för en sak förstod jag — här måste lärarin-

nan vara fylld av den helige Andes kraft för att orka stå fast, och naturligtvis får barnen del av hennes inneboende källa.

Motståndet är störst från kristet håll, säger hon. "Däremot är det barn i skolan från icke troende hem."

De var ett med oss där vi sjöng, klappade i händerna och prisade Jesus. Mot slutet bad en av de andra lärarinnorna oss sjunga "Ja Han var sargad för våra överträdelser, slagen för våra missgärningar."

Sjung mer säger tandläkaren och hans sköterska ovanför, ni sjunger så vackert.

Christina

ordet och vår tro

Profetissan Jesabel

Fråga: I Upp. 2:18—29 i budskapet till församlingen i Tyatira, nämns en kvinna och profetissa Jesabel. Vem är hon? Har detta någon innebörd av betydelse för oss idag?

Svar: Det budskap som blev uppenbarat för aposteln Johannes på ön Patmos, angående de sju församlingarna i Mindre Asien, ger oss fyra olika betydelser. För det första, tillståndet för församlingarna på Johannes' tid. Det beskriver också hela församlingens utveckling det första århundradet och till Jesu tillkommelse. För det tredje möter vi församlingens utveckling i varje land och för det fjärde i varje lokal-församling.

När Jesus vill beskriva tillståndet i Tyatiraförsamlingen använder han en gammaltestamentlig händelse. I 1 Kon. 16:29—31 står det om konung Ahab, den sjunde i Israel, att han gjorde vad ont var i Herrens ögon. Därtill tog han Isebel, dotter till Etbaal, sidoniternas konung till hustru. Detta kom att betyda att han tjänade Baal

och tillbad honom. Han reste ett altare åt Baal i Baalstemplets som han hade byggt i Samaria. Ahabs hustruval innebar att det blev en blandad skara av tillbedjare i Israel. Baalsdyrkan och tillbedjan av Aseran blev normalt vid sidan av Jahvetillbedjan.

I 2 Kon. 9:60—10 ses Herrens domsut-talande över Israel, detta p.g.a att Isebel hade blivit orsaken till att profeten och Herrens tjänare hade dödats.

I församlingen i Tyatira fanns en lära som hade sin upprinnelse i samma förhållande som beskrivs i 1 Kon. 16 och 2 Kon. 9. Den kvinna i Tyatira som hette Isebel var personer som förkroppsligade den andemakt Ahabs hustru representerade. Denna lära hade ett spiritualistiskt drag, samtidigt som den var undervisande. Otukten som omtalas, innebar att det var en blandning mellan den sanna och falska läran, vilket resulterade i att flera människor blev besmittade av förkunnelsen.

Vad detta betydde kan vi se i 2 Kon. 9:22, där det heter: "Huru skulle det kunna stå rätt till, så länge som du tål din moder

Jesus försonaren lever

Jesus på Golgata lidit

Döden att rädda din själ

*Blodet för din skull har flutit
för att dig rena så väl*

Törnekrönt, sårad och slagen

Tålig och mild som ett lamm

Synden och sjukdomen bar han

Med sig på korsträdets stam.

*Blodstänkta korset är tomt i dag,
Jesus, försonaren lever.*

Böj dig för honom, nåd mottag,

Underbar frid han giver.

Jesus på Golgata segrat

Över all avgrundens här,

Vägen till himmelen banat,

Frälsning av nåd han beskär.

Korset är tomt, vilken lycka

Synden försonad nu är

Allt han för oss har fullbordat

Segrarens fana han bär.

Kom till det blodstänkta korset,

Böj dig i tro vid dess fot,

Jesus i kärlek dig möter,

Tager dig vänligt emot

Från varje boja han frigör

Renar din själ i sitt blod

Giver sin Helige Ande

Gör dig rättfärdig och god.

Ruth Åsebäck

Isebels avgudiska väsen och hennes många *trolldomskonster*?"

Denna andemakt finns synliggjord i församlingar även idag, fastän vi har mycket svårt att förstå och urskilja mönstret, för andevärldens handlingsätt.

Församlingarna är alltså ockuperade av främmande andemakter. Församlingens möjligheter att utgöra en andlig maktfaktor är betydligt reducerade.

Uppmaningen till de andra i Tyatira, var den att hålla fast vid det som de hade, tills han (Jesus) kommer.

Upp. 2:26—29.

GUNNO ANDERZON svarar på bibelfrågor. Välkommen med dina frågor till Ordet och vår tro, Midnattsropet, Box 1236, 161 12 Bromma 12.

DOPET I DEN HELIGE ANDE

och ni skall inför skaror av människor tala andra tungomål och de skall förstå vad ni säger. Han hade inte sagt någonting. Det bara skedde, ty de var helt oförstörda. De hade inte något mönster, inget schema och räknade inte med att det skulle ske så eller så. De var helt öppna. Det väsentligaste är inte schemat och mönstret, det väsentligaste är att vi får kraft så att människor kan bli hjälpta.

Hade Jesus sagt vad som skulle hända och lagt upp ett rörelseschema för dem, då hade pingstundret aldrig skett. Vet du varför? Jo, då hade de intagit de positioner som de trodde skulle behövas för att ta emot den helige Ande.

Det handlar inte om mönster och schema, det handlar om livsyttningar och överflödsnivå. "Då den helige Ande kommer över skolen I undfå kraft och bliva mina vittnen" Du kan sitta och ta emot den helige Ande, du kan stå eller springa och ta emot den helige Ande. Du kan sitta i möteslokalen eller på tåget och ta emot den helige Ande. Du kan vara precis överallt och ta emot den helige Ande, därför att den helige Ande finns där det finns behov. Men inte bara där det finns behov, utan där det finns beredda hjärtan att ta emot.

Otron har en väldig förmåga att stänga, därför att den inbillar oss att vi tror då vi har ett visst schema eller vissa rörelser eller vissa förväntningar i den ena eller andra riktningen.

Människor har sökt den helige Ande på olika sätt. De har sagt: Jag skulle så gärna vilja bli döpt i den helige Ande, bara jag slapp tala i tungor. Andra har sagt: Jag kan inte tala i tungor, för jag känner inte kraften i tungpartiet eller i munnen. Andra har sagt: Jag skulle gärna vilja bli döpt i den helige Ande, bara jag slipper skaka. Andra åter sätter igång och skakar för att de skall komma in i Anden. Det är våra förutfattade meningar om den helige Ande som gör att vi skapar olika mönster och rörelser. Vi tror att bara vi gör så eller så skall den helige Ande komma. Det är "tron", som håller på att inbilla oss en massa galenskaper. Den helige Anden är bara att ta emot som person och släppa honom in i sitt väsen.

Som regel har det varit så att de flesta har i sitt andedop fått göra eldens upplevelse. De har döpts i den helige Ande på det sätt som mest har förödmjukat dem. Det har varit något stolt i deras väsen och det har Gud tagit hand om i andedopet. Jag vill ha ett lugnt andedop säger en del, och så blir det våldsamt stimmigt. Jag vill ha som en väl-

dig storm, säger andra och så blir det som en stilla susning, man inte ens märker att de blir döpta i den helige Ande.

I själva andedopserfarenheten ligger en fruktansvärd förödmjukelse. Gud går tillväga på ett sådant sätt att han definitivt kopplar bort vårt förnuft. Det är rätt förödmjukande tycker vi. Han kopplar bort vårt intellekt och så får tungan tala ord som hjärnan inte begriper. Det är det här vi undrar över; vad skall det vara för mening i att vi talar en massa ord som hjärnan inte förstår? Vi har våra föreställningar och våra förutfattade meningar om detta. Så glömm vi en sak, att tungan är aldrig neutral. Den är alltid antänd av någonting. Antingen ovanifrån eller nedanifrån. Tungan är en väldig betydelsefull lem, för det är den som bestämmer kursen. Den är nämligen som rodet på den stora farkosten.

Skriften säger: den människa finns icke som kan tämja sin tunga. Det värsta är att de flesta tungor går på tomgång. De talar massor av meningslösa ord och kommer aldrig in i något konstruktivt och positivt. Pladder... Så kommer Gud och kopplar bort vårt intellekt och så fyller han oss med den helige Ande. Men han gör något mera. Han överlämnar åt oss själva att avgöra om vi vill vara med på det här. Dvs. han sätter inte in en stöt så att tungan helt plötsligt börjar svänga i munnen. Varenda andedopskandidat måste därför först ta ett steg i tro.

Bara Gud förstår

Du blir inte döpt i den helige Ande på det sättet att den helige Ande kommer över dig, så att du så där våldsamt kommer igång med tungan, utan den helige Ande låter dig själv avgöra om du vill överlämna också tungan åt Andens kontroll och inflytande. Men det är fortfarande du som talar och du kan visa fram ord och ljud som hjärnan inte begriper, men som himmelens Gud så väl förstår.

Men det låter ju så dumt... Det har aldrig frågats om, hur det låter därför att det är inte du eller jag som skall avgöra det. Det är inte för människor vi talar. Vi talar för Gud, och har han valt att uppenbara sig på det här sättet, då kan jag försäkra dig att det är underbart.

Andedopserfarenheten är ingenting annat än att det skrivna ordet blir det uppfyllda ordet, på så sätt att du blir iståndsatt att, icke bara ta emot Herrens gåvor, men också tjäna honom så att andra blir hjälpta. Då kommer du att göra den erfarenheten att Anden är suverän. Och vinden blåser vart den vill, den söker sig fram till behovets barn.

Lägg märke till att där det saknas tro kan gåvan aldrig fungera, men där det finns tro kan gåvorna fungera genom Herrens tjänare. Då behöver man inte dra in på några nya områden eller territorier. Finns det tro, så vill Gud göra under.

Jesus var i Kapernaum, i Betsaida, Korasin och Nasaret, men han klagade över att det saknades tro. O, vad han skulle vilja

göra mycket större ting! Jesus sa att många behovets barn fanns på Elias och Elis tid, men ingen blev hulpen. Behoven fanns, men de kunde inte bli hjälpta på grund av otro.

Låt oss öppna vårt hjärta, förbereda, mottaga av den helige Andes kraft, låt oss enfaldigt sätta oss i rörelse. Det handlar om ett dop i den helige Ande. Låt oss inte var fastlåsta vid teologiska spetsfundigheter, vad du behöver är kraft för att tjäna Jesus på det sätt som han har sagt i sitt eget ord. Vad du nu skall göra är att sätta dig i rörelse. Låt tron få använda den kraft som du redan har mottagit, och då du börjar tala skall du få erfara, efter det att tron har manifesterat sig i lydnad och gärning, så kommer det ett överflödande mått. Ut ur det primitiva och enkla utvecklas det något alldeles underbart som förmeras till Jesu namns stora förhållande.

Börja tala i tungor

Skäms inte för hans gåvor. Förakta icke profetiskt tal, stå inte utanför som passiv åskådare, läs inte bara bibeln, kom in i löfena och upplev det. Bli döpt i den helige Ande, börja tala i tungor nu. Även om du inte känner att du har ett våldsamt övertryck inom dig, så sätt dig i rörelse genom tro, och ta emot. Då du riktar tron emot Honom, så ger han dig inte något annat än det du behöver, och det är idel fullkomliga gåvor och skänker.

— Idel goda gåvor och fullkomliga skänker komma ned ovanifrån från himlajusens fader.

Börja omedelbart att tala i tungor. Kan du inte ropa fram så visa, och fortsatt att prisa Jesus i tungor. Du har upplevt ett dop i den helige Ande och det kommer att förmeras i ditt liv.

Nu vill man göra gällande att det här är något som inte jag behöver. Det är ingenting annat än självgodhet — och en farlig sådan. ALLA behöver det här. Dels behöver vi det för att uppleva barnskapets glädje och dels behöver vi det för att på ett rätt sätt kunna lyssna till Anden. Vi behöver det för att kunna tjäna Gud på ett rätt sätt.

Skriften säger att den som talar i tungor han uppbygger sig själv och han talar i andehänyckning hemlighetsfulla ord för Gud.

Det här uppbyggelsemomentet är väldigt betydelsefullt. För min egen del vill jag säga att jag tror inte att det går en enda dag utan att jag talar i tungor, och jag vågar inte gå in i ett möte, utan att jag själv har uppbyggt min egen Ande. Jag kan inte räkna med att de andra skall uppbygga mig, jag ser till att jag genom tungomålstalandet kan uppbygga mig själv så att jag kan vara med och uppbygga församlingen. Icke då i första hand med tungomålstalande, men kanske i profetia eller undervisning.

Jag tänker på en sådan sak som att bedja. Vi tror att bönelivet är monotont och tjattigt. Men det heter i Judas brev att vi skall uppbyggas. (Jud. vers 20). Tungotalet är en viktig del för att detta skall bli möjligt för oss. ■

NY LP

VARFÖR BYGGER DU NOA EN BÅT?

Christina Imsen sjunger evangelium

SIDA A

1. Varför bygger du Noa en båt

4.20 ANDERS FLODÉN

2. Härlighetens morgon

3.03 L. THANNER - E. DAHLGREN

3. Då Jesus från Nasaret

2.15 AAGE SAMUELSEN

4. Vid älvarna i Babylon

2.55 WERNER SKIBSTEDT - O. WITT

5. Snart en morgon bryter fram

2.55 AAGE SAMUELSEN

SIDA B

1. Finns det kraft

3.05 SÅNGFÖRFATTAREN OKÄND

2. Hur underlig är du

2.37 EMIL GUSTAVSSON

3. Gränslösa frälsning

2.55 AAGE SAMUELSEN

4. I tidens aftonskymning

2.37 SÅNGFÖRFATTAREN OKÄND

5. Pilgrim som på väg

2.50 JOSEF ROGNER

MRL
2110 Stereo

Orderadress:
MRM Box 344
101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30

"ENKELT OCH ÖVERTYGANDE"

NU ÄR hon här igen med en ny LP, CHRISTINA från Sävsjö. Under några få år har hon faktiskt hunnit med flera grammofonplattor. Den som nu ligger på bordet heter Varför bygger du Noa en båt? (MRM Stereo) och rymmer tio friska och intressanta in-

slag. I komplanet medverkar: David Sonesson, piano och orgel, Peder Blom, bas, Bosse Högländer, trummor och tamburin, Per Arne Imsen (som Christina nu är gift med), sologitarr. Själv spelar Christina kompgitarr.

CHRISTINA framför här sånger

som har djup förankring inom svensk traditionsrik väckelseförkunnelse.

Emil Gustafsons Hur underlig är du, Härlighetens morgon av Erland Dahlgren, I tidens aftonskymning och Noa-sången. Sävsjöflickan Christina är sig lik: hon har en varm, klockren röst, sjunger enkelt och övertygande. Man blir glad, då man hör henne på denna LP!

Wilborn Ågren i Trosvittnet

Till adressaten:
Är adressen felaktig;
meddela adressändring
till tidningen

Till postverket:
Vid obeställbarhet;
returnera godhetsfullt
tidningen till: Midnattsropet
Box 1236, 161 12 Bromma

Försoningen för våra synder

"Och Aron skall en gång om året bringa försoning för dess horn, med blod av försoningsoffret skall han en gång om året bringa försoning för det, släkte efter släkte. Det är högheligt för Herren."

Försoning betyder att Kristi blod för-
enar syndaren och Gud. Innan Adam
föll hade Gud bundit honom vid tro-
nen med en gyllene kedja vilken bröts
genom fallet, men Kristus kom ned
och band på nytt människan vid Gud.
Vad Kristi blod bringar oss är förso-
ning. Vi talar om synder, som blir för-
låtna och de är förlåtna, men ingen
synd som någonsin har blivit be-
gången i denna värld blev förlåten
utan att ha blivit straffad. Synderna
blev straffade i Kristus. Han bringade
försoning. "Och våra synder bar han i
sin kropp upp på korsets trä." Tänk på
vad det kostade Kristus att bringa för-
soning. Tänk på vad det kostade Gud
när han hade utgivit sin enfödde Son,
att utgiva honom till att dö.

Slå för ett ögonblick upp 3 Mos.
8: 23: "Sedan slaktades den, och Mo-

ses tog av dess blod och beströk Ar-
ons högra örsnibb och tummen på
hans högra hand och stortån på hans
högra fot."

Det är en annan vers som jag bru-
kade stava på. Vad betydde det? Blod
på örat, blod på handen, blod på fo-
ten? Jag tror att jag förstår det nu.

Blod på örat — utan det kan inte
människan höra Guds röst. Intet oom-
skuret öra kan höra hans röst. Männi-
skor hörde Guds röst och sade att det
åskade. De kände inte till skillnaden.
Men när blodet är där känner männi-
skorna igen Guds röst. Vi vet att det
är rösten av vår älskande Fader i him-
melen.

Blod på handen — på det att männi-
skan må kunna arbeta för Gud. Dessa
människor, som tänker att de verkar
för Gud och ändå ignorerar blodet, de
bedrager sina egna själar. En dag
skall de vakna upp och finna att deras
arbete är förgäves. Frälsningen är för
"den som icke håller sig till gär-
ningar, utan tror på honom som gör
den ogudaktige rättfärdig." Ingen
människa kan arbeta sig väg in i Guds

rike. De sade till Kristus: "Vad skola vi
göra för att utföra Guds gärningar?"
Kanske dessa människor hade sina
fickor fulla med pengar och var redo
och villiga att bygga kyrkor. "Detta är
Guds gärning", sade Kristus, "att i
tron på den han har sänt." Ingen man
eller kvinna kan göra någonting för
att behaga Gud förrän de har trott på
hans Son.

Blod på foten — att vandra med
Gud. Gud vandrade inte med israeli-
terna förrän blodet hade blivit stänkt i
Gosen. Då fanns det ingenting som
kunde stå emot dem. När de kom till
Röda havet flydde det när de närmade
sig. I öknen öppnade han sin hand
och gav dem manna att äta. När de
kom till Jordan vandrade de torrskod-
da genom flodbädden, där för att den
Allsmäktige vandrade vid deras sida.
Ja, det var ett blodköpt folk. Som Gud
hade fört in i Kanaan, in i löftets land.
Och Gud kommer att vandra tillsam-
mans med varje blodtvagen syndare
och ingen människa skall kunna stå
honom emot.

D. L. Moody